

ВЪЛШЕБНИЯТЪ ПРОЪСТЕНЪ

Приказка

V

— Ето го вълшебника, — рече царътъ и посочи Иванчо. — И всичко това е направено само заради тебе, злато мое! — добави царътъ.

Иванчо се смути и се поклони. Царицата и дъщеря ѝ го погледнаха.

Царкинята се сбърка, засрами се и почервенѣ като божуръ...

Следъ нѣколко дни направиха голѣма сватба, царска сватба. Гости имаше отъ всички царства на земята. За царския зетъ, за неговия вълшебенъ палатъ, за чуднитѣ градини и гори, за златната колесница се запrikaзва далече, далече, изъ всички царства.

Иванчо съ златната колесница

Иванчо, вече царски зетъ, помагаше на царя презъ день, а вечеръ се върщаше съ чудната си колесница въ своя дворецъ, дето безгрижно и щастливо живѣеха царската дещеря, Иванчо и майка му.

За чудно изникналия дворецъ въ една нощъ, за омайнитѣ градини и златни гори, за чудната златна колесница дочу и старецътъ, който четѣше старитѣ книги и който заведе Иванчо въ планината и го остави подъ